28/10/2021

Η ηρωική έξοδος των πρωτοετών της Σχολής Ευελπίδων για την Κρήτη

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης

Εγκύκλιο με θέμα: «Επέτειος 28.10.1940 – 31.05.1941: Άγνωστες σελίδες ηρωισμού και δόξας» συνέγραψε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης κ. Ανδρέας, αναφερόμενος στα ιστορικά γεγονότα που ακολούθησαν την 28η Οκτωβρίου, κάνοντας ειδική μνεία στον Ελληνικό Στρατό, που ελευθέρωσε σχεδόν ολόκληρη τη Βόρεια Ήπειρο, στην τιτάνια σύγκρουση που έγινε στα σύνορα Ελλάδος-Βουλγαρίας, αλλά και στη Μάχη της Κρήτης και την ηρωική έξοδο των Ευέλπιδων πρωτοετών.

Διαβάστε την εγκύκλιο, που γράφτηκε στην ηρωική Ήπειρο:

Ἀγαπητοί μου Χριστιανοί,

-Α-

Ἡ θρυλικὴ ἐθνικὴ ἐπέτειος, που θα εορτάσουμε (σ.σ. η εγκύκλιος έχει γραφτεί νωρίτερα) στὶς 28 Ὀκτωβρίου, ἄρχισε τὸ πρωΐ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940 καὶ ἐτελείωσε στὶς 31 Μαΐου 1941. Πρώτη ἐπιτέθηκε ἐναντίον τῆς χώρας μας ἡ φασιστικὴ Ἰταλία τοῦ Μουσολίνι, ποὺ ἡττήθηκε καὶ γελοιοποιήθηκε ἀπὸ τὸν Στρατό μας, ὁ ὁποῖος ἐλευθέρωσε ὁλόκληρη σχεδὸν τὴν Βόρειο Ἤπειρο, δίνοντας τὴν ἐλπίδα τῆς νίκης ἐναντίον τοῦ "Ἄξονα" στὴν καταφοβισμένη καὶ ὑπόδουλη σ' αὐτὸν Εὐρώπη. Καὶ θὰ πετούσαμε, κυριολεκτικά, στὴν θάλασσα τοὺς Ἰταλούς, ἄν δὲν ἐρχόταν σὲ βοήθειά τους ἡ ναζιστικὴ Γερμανία τοῦ Χίτλερ, ἡ ὁποία μᾶς κήρυξε, χωρὶς αἰτία καὶ λόγο, τὸν πόλεμο, στὶς 6 Ἀπριλίου 1941.

Ἡ τιτάνια ἐκείνη σύγκρουση ἔγινε στὰ σύνορα Ἑλλάδος – Βουλγαρίας, στὰ περίφημα Ὀχυρὰ τῆς "Γραμμῆς Μεταξᾶ". Ἐκεῖ γράφτηκαν ἀπαράμιλλες σελίδες ἡρωϊσμοῦ ἀπὸ τοὺς ἐλάχιστους ὑπερασπιστὲς τοῦ Ροῦπελ καὶ τῶν ἄλλων Ὀχυρῶν ἐνάντια στὶς σιδερόφρακτες γερμανικὲς μεραρχίες. Κι' ὅταν πιὰ οἱ Γερμανοὶ κυρίευσαν τὴν ἠπειρωτικὴ Ἑλλάδα, ξεκίνησαν τὴν πολυαίμακτη γι' αὐτοὺς "Μάχη τῆς Κρήτης", στὶς 20 Μαΐου 1941. Ἡ Μάχη αὐτὴ ἔληξε μὲ τὴν ὁλοκληρωτικὴ κατάληψη τῆς Μεγαλονήσου, στὶς 31 Μαΐου 1941. Ἀπὸ κεὶ καὶ μετὰ ἄρχισε ἡ

Ἀντίσταση τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ κατὰ τὴς τυραννίας τοῦ ναζισμοῦ.

-Β-

Σ’ αὐτὸ τὸ μεγάλο διάστημα τῶν ἑπτὰ μηνῶν, συνέβησαν ἀρκετὰ γεγονότα ἡρωϊσμοῦ, ποὺ ἔδειξαν τὸ ἀδάμαστο φρόνημα τῶν Ἑλλήνων καὶ τὴν ἀγάπη τους γιὰ τὴν ἐλευθερία. Ἕνα ἀπ’ αὐτά, ποὺ ἐλάχιστοι τὸ γνωρίζουν, εἶναι ἡ ἡρωϊκὴ ἔξοδος τῶν πρωτοετῶν τῆς Σχολῆς Εὐελπίδων γιὰ τὴν Κρήτη, ὅπου βρέθηκαν στὸ πεδίο τῆς ἱστορικῆς “Μάχης τῆς Κρήτης”. Κι’ αὐτό, γιατὶ τοὺς ἐμψύχωνε τὸ ἔμβλημα τῆς Σχολῆς τους : “Εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης”.

-Γ-

Στὶς 23 Ἀπριλίου 1941, ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος Β΄ καὶ ἡ Κυβέρνηση, ἔφυγαν γιὰ τὴν Κρήτη, προκειμένου νὰ συνεχίσουν τὸν ἀγῶνα ἐναντίον τῶν ναζιστῶν Γερμανῶν, ἐνῷ στὴν Ἀθήνα, κάποιοι ἀετονύχηδες ἄρχισαν νὰ μαζεύουν διάφορα ἀγαθά, γιὰ νὰ γίνουν ἀργότερα οἱ διακινητές τους στὴν ἀπάνθρωπη καὶ φοβερὴ “μαύρη ἀγορά”. Ὅμως, στὴν Στρατιωτικὴ Σχολὴ Εὐελπίδων (Σ.Σ.Ε.) οἱ νεαροὶ πρωτοετεῖς Εὐέλπιδες, ἀντίθετα μὲ τοὺς παραπάνω, ποθοῦσαν νὰ δώσουν τὸ πιὸ πολύτιμο ποὺ εἶχαν, δηλαδὴ τὴν ζωή τους στὴν Ἑλλάδα.

Στὴν διαταγὴ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Σχολῆς, ὅτι “ἡ Σχολὴ Εὐελπίδων θὰ παραμείνῃ στὴν Ἀθήνα καὶ θὰ ἐκτελῇ ἀστυνομικὰ καθήκοντα”, οἱ 300 νεοσσοὶ Εὐέλπιδες ἀπαντοῦν μὲ μιὰ φωνή : “Ἀρνούμεθα νὰ ἐκτελέσουμε τὴν διαταγὴ καὶ νὰ παραδοθοῦμε στοὺς Γερμανούς” ! Κανεὶς δὲν μποροῦσε νὰ μεταπείσῃ τοὺς Εὐέλπιδες, γιατὶ ὁ ἐνθουσιασμός τους ἦταν ἀπερίγραπτος. Καί, βέβαια, αὐτὸ δὲν ἦταν ἀπειθαρχία, ἀλλὰ ὁ φλογερὸς πατριωτισμὸς τῶν γενναίων ἐκείνων παιδιῶν.

-Δ-

Ἔτσι, τὰ μεσάνυχτα τῆς 23ης πρὸς τὴν 24η Ἀπριλίου 1941, οἱ Εὐέλπιδες, μὲ τὰ αὐτοκίνητα τῆς Σχολῆς τους, ξεκινᾶνε γιὰ τὴν ἀθανασία. Κι’ ἐνῶ ἡ γερμανικὴ προπαγάνδα, ποὺ μεταδίδεται διὰ μέσου τοῦ γερμανοκρατούμενου ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ Ἀθηνῶν, ἀναφέρει ὅτι οἱ γενναῖοι ἐβομβαρδίσθηκαν ἀπὸ τὰ γερμανικὰ Στούκας καὶ καταστράφηκαν ὁλοσχερῶς, ἐκεῖνοι μὲ πολλὲς δυσκολίες καὶ κινδύνους ἔφθασαν στὶς 28 Ἀπριλίου 1941 στὴν περιοχὴ τῶν Χανίων, ὅπως μετέδιδαν οἱ ραδιοφωνικοὶ σταθμοὶ τοῦ Λονδίνου καὶ τῆς Μόσχας.

Κι’ ἐκεῖ, στὴν Λεβεντογέννα Κρήτη, τὰ νεαρά, ἀλλὰ γενναῖα αὐτὰ Ἑλληνόπουλα, σὰν ἄλλοι 300 τοῦ Λεωνίδα στὶς Θερμοπύλες, πολέμησαν τοὺς Γερμανοὺς ἀλεξιπτωτιστές, μαζὶ μὲ τὸν ἀδάμαστο Κρητικὸ λαὸ καὶ τοὺς Νεοζηλανδοὺς καὶ Ἄγγλους συμμάχους. Κάποιοι σκοτώθηκαν καὶ κάποιοι ἐπέζησαν κι’ ἔγιναν

ἀργότερα, μετὰ τὴν ἀπελευθέρωση, Ἡγήτορες τοῦ Στρατοῦ μας.

-Ε-

Δόξα καὶ τιμὴ γιὰ τοὺς γενναίους ἐκείνους πρωτοετεῖς Εὐέλπιδες τῆς Τάξεως 1940-41. Δόξα καὶ τιμὴ γιὰ τὴν Ἑλλάδα, ποὺ ἔχει τέτοια παιδιά. Ἐμεῖς, πιστεύουμε ἀκράδαντα, ὅτι καὶ οἱ σύγχρονοι νέοι μας, ἄν, ὅ μὴ γένοιτο, τὸ καλέσουν οἱ περιστάσεις, θὰ φανοῦν ἀντάξιοι συνεχιστὲς τῆς γενιᾶς τοῦ 1940-41. Γιατὶ ἡ Ἑλληνικὴ Ψυχὴ συνεχίζει νὰ ζῇ. Εὐχή μου καὶ θερμὴ προσευχή μου εἶναι οἱ νέοι μας νὰ ἀγαποῦν τὸν Χριστό, τὴν Ἐκκλησία, τὴν Ἑλλάδα, τὴν Κύπρο καὶ τὴν Βόρειο Ἤπειρο. Χρόνια πολλὰ σὲ ὅλους, εὐλογημένα καὶ ἀγωνιστικά, κάτω ἀπὸ τὴν Ἁγία Σκέπη τῆς Παναγίας μας.

Διάπυρος πρὸς Χριστὸν εὐχέτης

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσης Α Ν Δ Ρ Ε Α Σ